

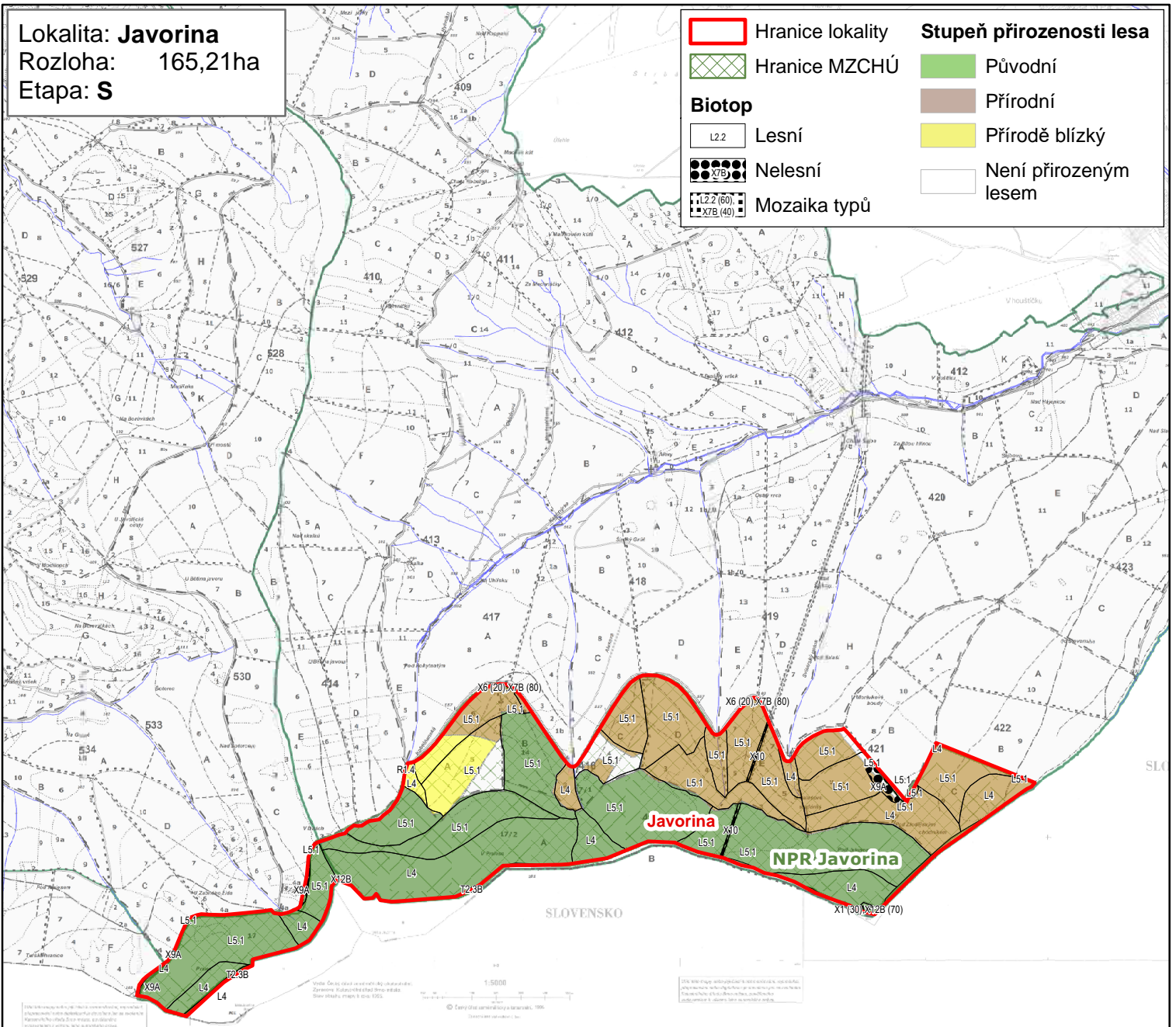

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Javorina 140
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Bílé Karpaty
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Luhačovice
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	165,21 ha
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Javorina a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 14. března 2008.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Základním dlouhodobým cílem je nerušený vývoj přirozených společenstev. Dlouhodobým cílem v lesních porostech je především zachování přirozených porostů a úprava porostů blízkých přirozenému stavu.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	NPR Javorina reprezentuje původní listnaté porosty v masivu Velké Javořiny tvořené především květnatými bučinami (asociace Dentario enneaphylli-Fagetum) a suťovými porosty (svazu Tilio-Acerion). Minimální nadmořská výška zájmového území činí 560 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 935 m. Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do celku Bílé Karpaty, podcelku Javořinská hornatina, okrsku Javořinský hřbet. Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území mírně teplé 5 (MT5) a částečně chladné oblasti 7 (CH7). Podloží tvoří zvrásněné sedimenty bělokarpatské jednotky magurského flyše, javorinského souvrství, s drobně až středně rytmickými vrstvami s převahou pískovců. Nejvyšší vrcholová část hřbetu má příkré svahy orientované převážně k severu a severozápadu. V západní části ZCHÚ pramení řeka Velička, která patří k povodí Moravy. Ve východní části předmětného území se nachází čtyři žleby, v nichž pramení přítoky Svinárského potoka, který se vlévá do Klanečnice, jež patří k povodí Váhu. Na eluviu a kamenitohlinitých svahovinách se vyvinuly středně těžké kambizemě typické až dystrické. Z hlediska lesnické typologie jsou na sledovaném území nejrozšířenějšími stanovišti klenová bučina, svahová jedlová bučina, svahová bučina a bohatá bučina
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.1 - Květnaté bučiny	120,67
L4 - Suťové lesy, typické a zachovalé porosty	42,67

Lokalita: **Javorina**
 Rozloha: 165,21ha
 Etapa: **S**

	Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa	
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L2.2 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

0 500 m

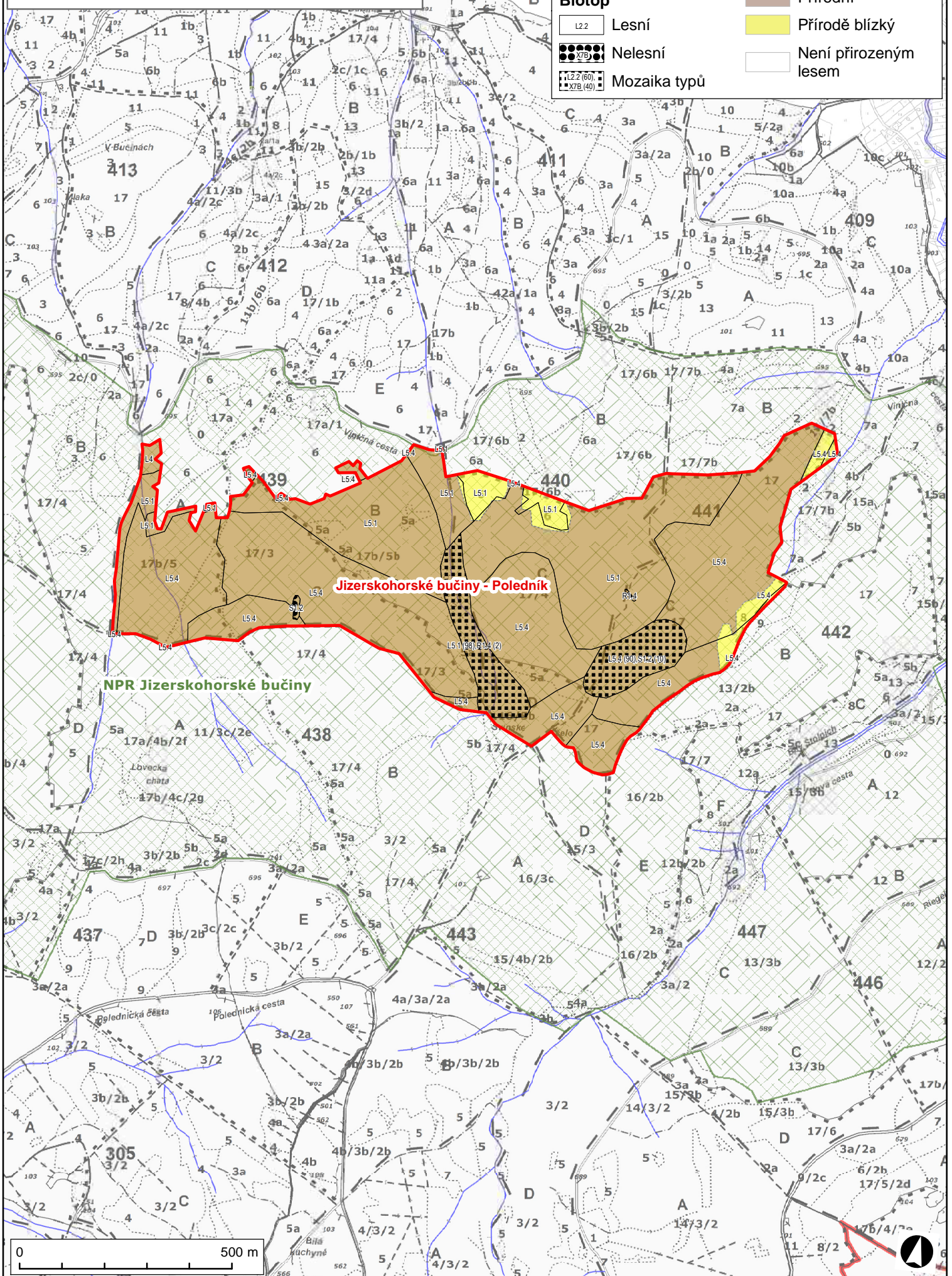
Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Jizerskohorské bučiny – Poledník 2058
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Jizerské hory
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Frýdlant v Čechách
Uhrnná rozloha [ha] lesa navržená k ponechání samovolnému vývoji:	71,61
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Poledník a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 3. května 2007.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Ekosystém ponecháný samovolnému vývoji, ve kterém probíhají přirozené procesy samovolného vývoje, zahrnující náhodné disturbance a jehož prostorová struktura, dřevinná skladba a dynamika převážně odpovídají stanovištním poměrům.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	<p>Zájmové území představuje nejsouvisleji zachovalý komplex podhorských a horských bukových, případně smíšených lesů v České vysočině. Porosty se vyznačují vysokým stupněm přírodní zachovalosti.</p> <p>Vzhledem ke značné toleranci buku k působení imisně ekologických stresů dodnes patří k ekologicky stabilním a přírodovědně nesmírně cenným územím v České republice.</p> <p>Velice významným fenoménem v NPR Jizerskohorské bučiny, včetně lokality Poledník je jejich geomorfologie, zejména množství skalních útvarů.</p> <p>V národním měřítku jedinečné a významné ekosystémy - komplex smíšeného, převážně bukového lesa s geomorfologicky významnými útvary a s dochovanými přirozenými a přírodě blízkými rostlinnými a živočišnými společenstvy vázanými na toto specifické prostředí a plnicími funkcí zachování a reprodukce genetického potenciálu původních lesních dřevin.</p> <p>Porosty s dominantním zastoupením buku, který doprovází smrk ztepilý, javor klen, jeřáb ptačí, bříza bělokorá a další listnaté dřeviny a jedle bělokorá; je přítomna mozaika všech vývojových stádií a fází lesa, probíhající přirozené procesy v rámci samovolného vývoje zahrnující i náhodné disturbance bez aktivních hospodářských zásahů. Druhově chudé bylinné patro s lokálním výskytem zvláště chráněných druhů - vrance jedlového (<i>Huperzia selago</i>), měsíčnice vytrvalé (<i>Lunaria rediviva</i>) a dalších druhů červeného seznamu. S výskytem populací zvláště chráněných živočišných druhů a druhů chráněných evropskou legislativou vázaných na větší přirozené lesní celky, zejména staré porosty s přítomností nižšího stromového patra a výskytem pahýlů, odumřelých a poškozených kmenů, jako je lejsek malý (<i>Ficedula parva</i>), datel černý (<i>Dryocopus martius</i>) či žluna šedá (<i>Picus canus</i>) a s výskytem zvláště chráněných živočišných druhů vázaných na zchovalé lesní porosty v blízkosti pramenišť, potoků a vlhčích míst např. čáp černý (<i>Ciconia nigra</i>) či mlok skvrnitý (<i>Salamandra salamandra</i>).</p>
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.4 - Acidofilní bučiny	43,67
L5.1 - Květnaté bučiny	27,22

Lokalita: **Jizerskohorské bučiny - Poledník**

Rozloha: 71,61 ha

Etapa: **S**

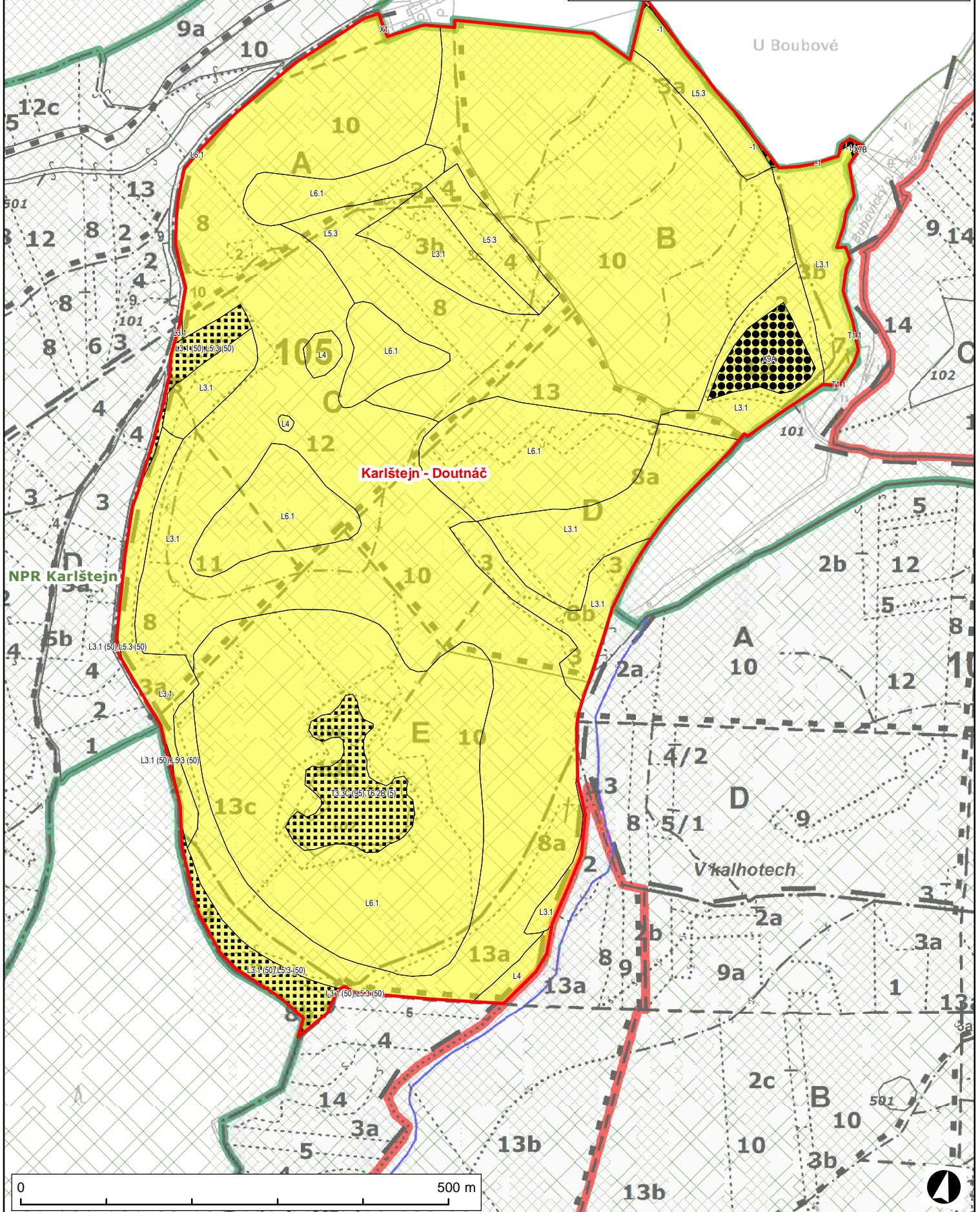
	Hranice lokality		Stupeň přirozenosti lesa
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodě blízký
	L2.2 Lesní		Není přirozeným lesem
	Nelesní		
	Mozaika typů		

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Karlštejn – Doutnáč 164
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Český kras
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Křivoklát
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	67,08
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Doutnáč a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 20. září 2004.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Prioritním cílem je ponechání významné části ekosystémů samovolnému vývoji. Zachování a obnova přírodě blízkých lesních společenstev dubohabřin, doubrav a bučin s udržením podílu prosvětlených porostů.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	<p>Lokalita Doutnáč se nachází v jádrovém území NPR Karlštejn mezi obcemi Bubovice a Srbsko. Lokalita se nachází v přírodní lesní oblasti 8 - Křivoklátsko a Český kras (Plíva et Žlábek 1986). Biogeograficky území náleží Karlštejnskému bioregionu (Culek et al. 2005).</p> <p>Bezzásahové území pokrývá masiv vrchu Doutnáče (432,6 m n.m.) orientovaného ve směru S-J. Minimální nadmořská výška zájmového území činí 334 m. Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá z.ú. do podcelku Karlštejnská vrchovina. Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) leží území na rozhraní mírněteplé oblasti MW11 a teplé oblasti W2. Geologické podloží Doutnáče tvoří šedé až červené vápence zejména lochkovského, zlíchovského a pražského souvrství.</p> <p>Přirozené lesní porosty ponechané samovolnému vývoji jsou determinovány hlavními dřevinami území, kterými jsou dub zimní, lípa srdčitá, habr obecný a buk lesní (společenstva asociací <i>Melampyro nemorosi-Carpinetum</i>, <i>Corno-Quercetum</i>, <i>Lathyro versicoloris-Quercetum pubescentis</i>, <i>Cephalanthero-Fagetum</i>). Buk jako jediná dřevina zájmového území tvoří v jeho severní části nesmíšené jednoetážové porosty, na většině území však převládají porosty s bohatou druhovou i prostorovou strukturou.</p>
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L3.1 - Hercynské dubohabřiny	30,78
L5.3 - Vápnomilné bučiny	17,45
L6.1 - Perialpidské bazifilní teplomilné doubravy	16,57
T3.3C - Úzkolisté suché trávníky [C]	1,34
L4 - Suťové lesy	1,03

Lokalita: **Karlštejn - Doutnáč**
 Rozloha: 67,08 ha
 Etapa: **S**

	Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa	
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L2.2 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Kladské rašeliny – Tajga 166
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Slavkovský les
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LZ Kladská
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	158,53
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Tajga a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 18. ledna 2005.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Udržení stavu, kdy v rašeliništích jsou zastoupeny jednotlivé vývojové fáze od šlenků a otevřených bažin, přes blatkové porosty a ponechání lesních porostů samovolnému vývoji. Zabránění negativním vlivům, jímž je především odchod vody z rašelinišť v minulosti vytvořenými kanály.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	<p>NPR Kladské rašeliny se nachází severně od Mariánských Lázní ve vrcholové parovinné části Slavkovského lesa kolem osady Kladská.</p> <p>Část Tajga, která je lokalitou ponechanou samovolnému vývoji dle smlouvy, leží přímo u osady Kladská a přiléhá svým severozápadním okrajem k rybníku Kladský. Na značné části jsou porosty typu rašeliništních blatkových borů. Dále se zde nacházejí porosty rašelinných smrčín a v okrajích jsou porosty podmáčených smrčín, tvořené převážně staršími porosty. Na otevřených místech blatkového boru je vegetace otevřených vrchovišť, spíše v okrajích kolem kanálů a na několika místech v jihozápadní a severní části drobná přechodová rašeliniště.</p> <p>Minimální nadmořská výška zájmového území činí 798 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 836 m.</p> <p>Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do podcelku Hornoslavkovská vrchovina, okrsku Krásenská vrchovina.</p> <p>Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území do chladné oblasti C7. Území rezervace pokrývá vrchovištní organozem typická (glejová) lemovaná po okrajích organozemními gleji (případně rašelinnou varietou typického gleje). Vegetační pokryv území zahrnuje čtyři těžbou nenarušená blatková vrchoviště, včetně komplexu podmáčených smrčín. Většina plochy vrchovišť je pokryta blatkovými bory (<i>Pino rotundatae-Sphagnetum</i>) pralesovitého charakteru s dominantní borovicí blatkou (<i>Pinus rotundata</i>). Zbytek plochy porůstají velmi kvalitní rohozcové (<i>Mastigobryo-Piceetum</i>) a rašelinné smrčiny (<i>Sphagno-Piceetum</i>) s přirozeným cyklem obnovy za účasti kůrovce. Typicky rozrůzněný mikrorelief otevřených vrchovištních ploch s vodními ploškami (flarky) je vytvořen pouze fragmentárně. V laggových partiích rašelinných smrčín roste prstnatec listenatý (<i>Dactylorhiza longebracteata</i>). Na bultech se daří mj. rašeliničku prostřednímu (<i>Sphagnum magellanicum</i>), r. červenému (<i>S. rubellum</i>) a r. Russowovu (<i>Sphagnum russowii</i>). Poměrně hojné jsou koprofilní mechy rodu baňatka (<i>Splachnum</i>). Na jediném místě ve Slavkovském lese tu lze na starých břízách spatřit až 30 cm dlouhé lišejníky - provazovku <i>Usnea filipendula</i> a vousatec <i>Bryoria fuscescens</i>.</p>
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L9.2A - Rašelinné smrčiny	67,97
L10.4 - Blatkové bory	53,88
L9.2B - Podmáčené smrčiny	20,67
R2.3 - Přechodová rašeliniště	6,66
R3.1 - Otevřená vrchoviště	6,54

Lokalita: **Kladské rašeliny - Tajga**

Rozloha: 158,53 ha

Etapa: **S**

 Hranice lokality

Stupeň přirozenosti lesa

 Hranice MZCHÚ

 Původní

Biotop

 Přírodní

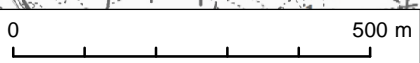
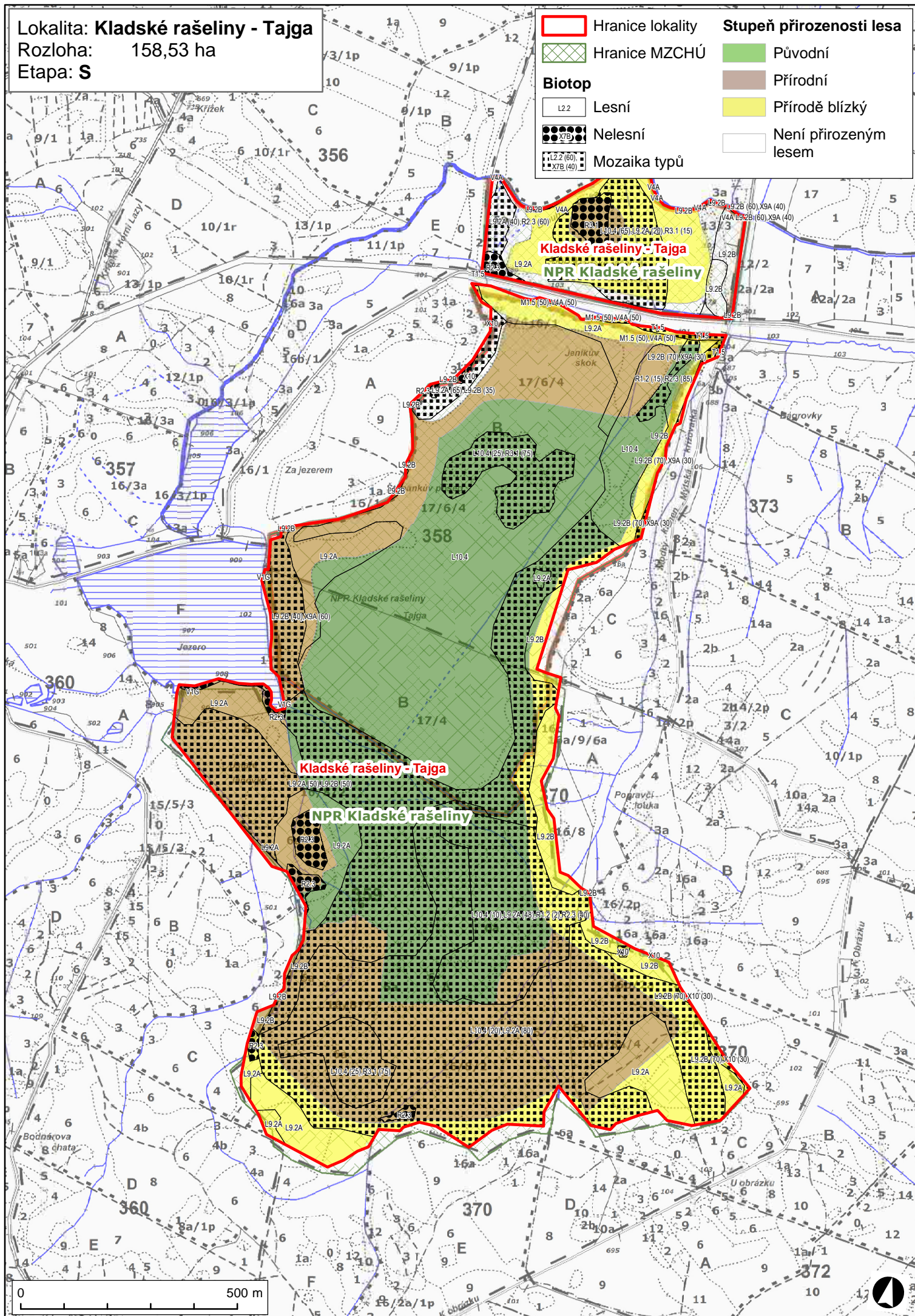
 L22 Lesní

 Přírodě blízký

 Nelesní

 Není přirozeným lesem

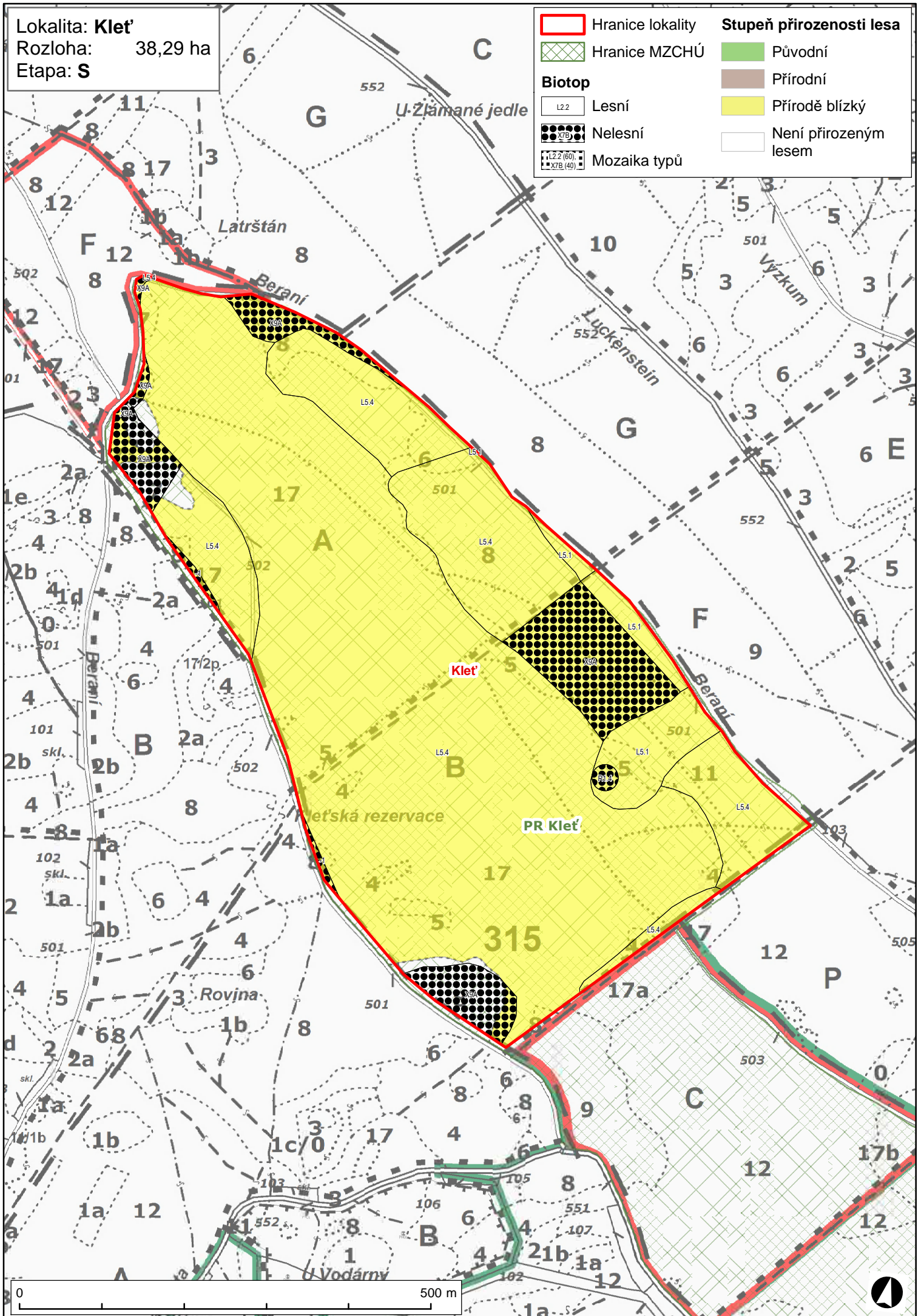
 Mozaika typů

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Kleť 170
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Přírodní rezervace CHKO Blanský les
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LZ Boubín
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	38,29
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Kleť a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 13. listopadu 2006.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Cílem ochrany je zachování přirozeného charakteru lesa a vytvořit celek přirozených porostů, který se co nejvíce přiblíží porostům původním na tomto stanovišti a bude schopen samovolné obnovy bez zásahů člověka. Přirozené porosty budou ponechávány víceméně bez zásahu (ve smluvně ošetřené západní části zcela bez zásahu, s výjimkou zajištění bezpečnosti na turistických stezkách).
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	PR Kleť se nachází ve vrcholové části masivu Kleť (1084,2 m n.m.) na severovýchodním svahu hory. Lokalita představuje smíšený podhorský les s komplexem acidofilních bikových a třtinových bučin, místy pralesovitého charakteru. Minimální nadmořská výška zájmového území činí 918 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 1040 m. Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do podcelku Prachatická hornatina, okrsku Blanský les. Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území do mírně teplé oblasti MW 11. Geologické podloží lokality tvoří granulit. Nejčastějším půdním typem jsou kambizemě v různých varietách. Hlavní vegetační jednotkou Kleť jsou acidofilní bikové bučiny (<i>Luzulo-Fagetum</i>). Biková bučina je tvořena převážně jen stromovým a bylinným patrem. Dominantní dřevinou je buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>). Bylinné patro je velmi chudé, často s druhy metličkou křivolakou (<i>Avenella flexuosa</i>), bikou bělavou (<i>Luzula luzuloides</i>), brusnicí borůvkou (<i>Vaccinium myrtillus</i>), pstročkem dvoulistým (<i>Maianthemum bifolium</i>) aj. Roztroušeně se v bučinách vyskytují kapradiny např. kaprad' samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>), papratka samičí (<i>Athyrium filix-femina</i>), bukovinec osladičový (<i>Phegopteris connectilis</i>) a bukovník kaprad'ovitý (<i>Gymnocarpium dryopteris</i>). Na živnějších a vlhčích stanovištích nebo na kamenitých svazích jsou vyvinuty kostřavové bučiny (<i>Festuco altissimae-Fagetum</i>). Ve stromovém patře převládá buk a hojně je přimíšen javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>). V bylinném patře dominuje kostřava lesní (<i>Festuca altissima</i>), roztroušeně jsou přítomny i další druhy bučin. Samovolný vývoj přispívá k ochraně smíšených podhorských lesů s komplexem acidofilních bikových a třtinových bučin, místy až pralesovitého charakteru. Na tyto porosty je vázaná druhově pestrá fauna bezobratlých i obratlovců.
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.4 - Acidofilní bučiny	32,60
L5.1 - Květnaté bučiny	1,69

Lokalita: **Kleť**
Rozloha: 38,29 ha
Etapa: **S**

Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa
Hranice MZCHÚ	Původní
Biotop	Přírodní
L22 Lesní	Přírodě blízký
Nelesní	Není přirozeným lesem
Mozaika typů	

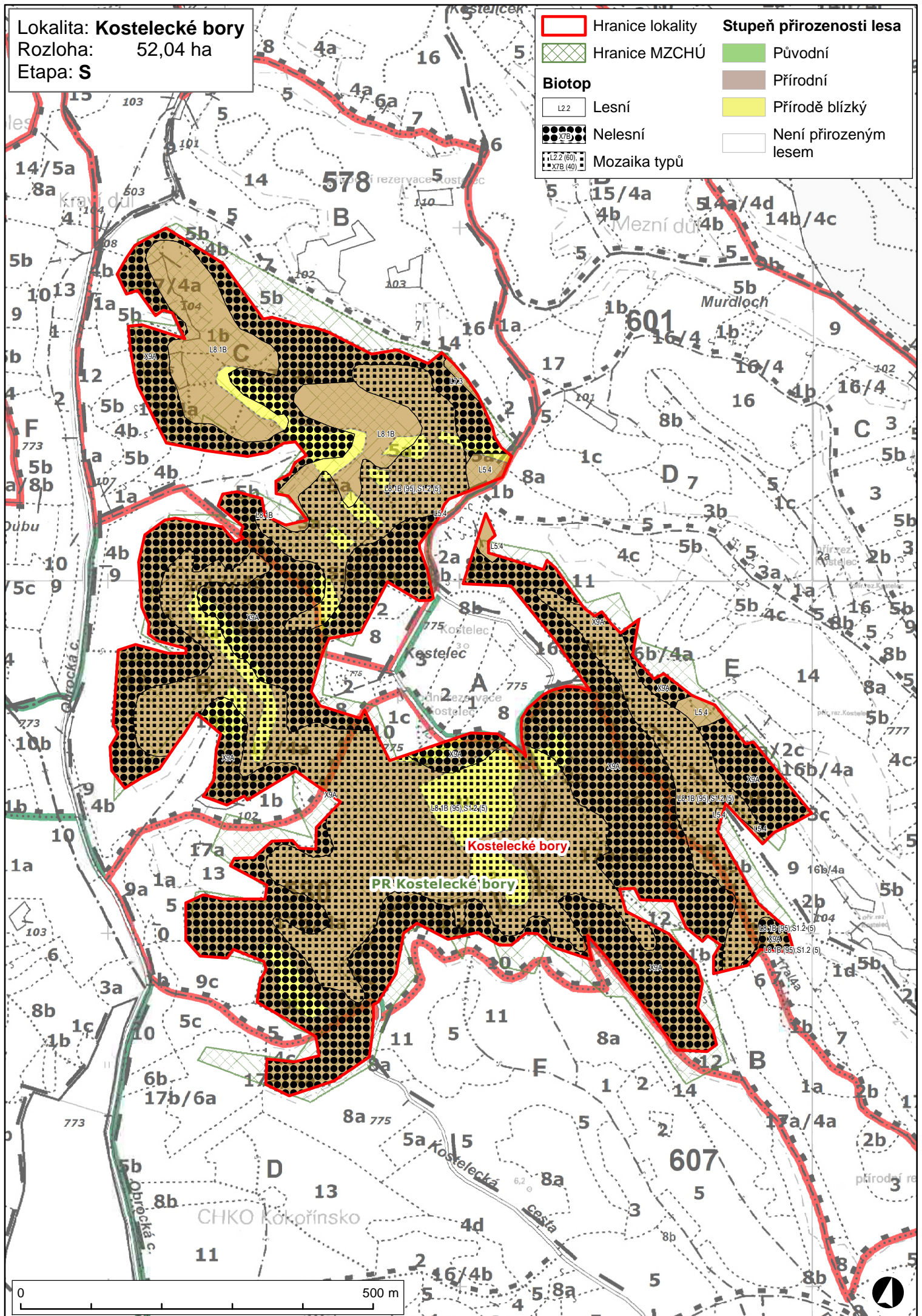
0 500 m

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Kostecké bory 2230
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Přírodní rezervace CHKO Kokořínsko
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Česká Lípa
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	52,04
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Kostecké bory a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 23. června 2006.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Zachovat a zvýšit biodiverzitu zde zastoupených ekosystémů a vytvářet podmínky pro rozvoj vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů. Lesní porosty v této rezervaci jsou ponechány samovolnému vývoji. Cílem ochrany tedy je vytvořit základní předpoklady pro uchování a obnovu přirozeně se vyvíjejících lesních ekosystémů a zajistit sledování jejich dalšího vývoje při maximálním omezení lidských vlivů.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	Rezervaci tvoří skalní hřbety pod vrchem Kostelec (433 m n. m.). Území ponechané samovolnému vývoji reprezentuje borové porosty místy reliktního charakteru. Minimální nadmořská výška zájmového území činí 336 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 428 m. Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do podcelku Dokeská pahorkatina, okrsku Polomené hory. Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území do mírně teplé oblasti MW6. Geologické podloží lokality tvoří Střednoturonské pískovce jizerského souvrství, které jsou na okrajích částečně selektovány do skalních útvarů. Vedle základních, středně zrnitých pískovců obsahují i několika centimetrové až několika decimetrové polohy jemnozrných pískovců nebo slepenců. Vegetace je zde tvořena acidofilními lesními společenstvy. Na hřbety a skalní hrany s mělkou vrstvou půdy jsou vázány bory asociace Dicrano-Pinetum, v malé míře se na méně exponovaných stanovištích vyskytují borové doubravy asociace Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum. Stromové patro obou společenstev je tvořeno borovicí lesní, v borových doubravách je navíc přimíšen i dub. Nápadný rozdíl mezi společenstvy je ve fyziognomii stromového patra - v reliktních borech jsou borovice nižší, často pokroucené a s nižším zápojem, naopak je zde hojně zastoupeno spodní patro mladších jedinců (toto v borových doubravách prakticky chybí). Obě jednotky mají též velmi podobný bylinný podrost, tvořený především borůvkou a několika dalšími acidofyty. Pouze na extrémních stanovištích v borech je místy výrazněji vyvinuto mechové a lišejníkové patro. Z významnějších rostlinných druhů se v rezervaci vyskytuje psamofilní druh kolenec Morisonův (<i>Spergula morisonii</i>) a horský prvek sedmikvítek evropský (<i>Trientalis europaea</i>).
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L8.1B - Boreokontinentální bory, ostatní porosty	23,56
S1.2 - Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	1,00

Lokalita: **Kostecké bory**
 Rozloha: 52,04 ha
 Etapa: **S**

	Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa	
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L2.2 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

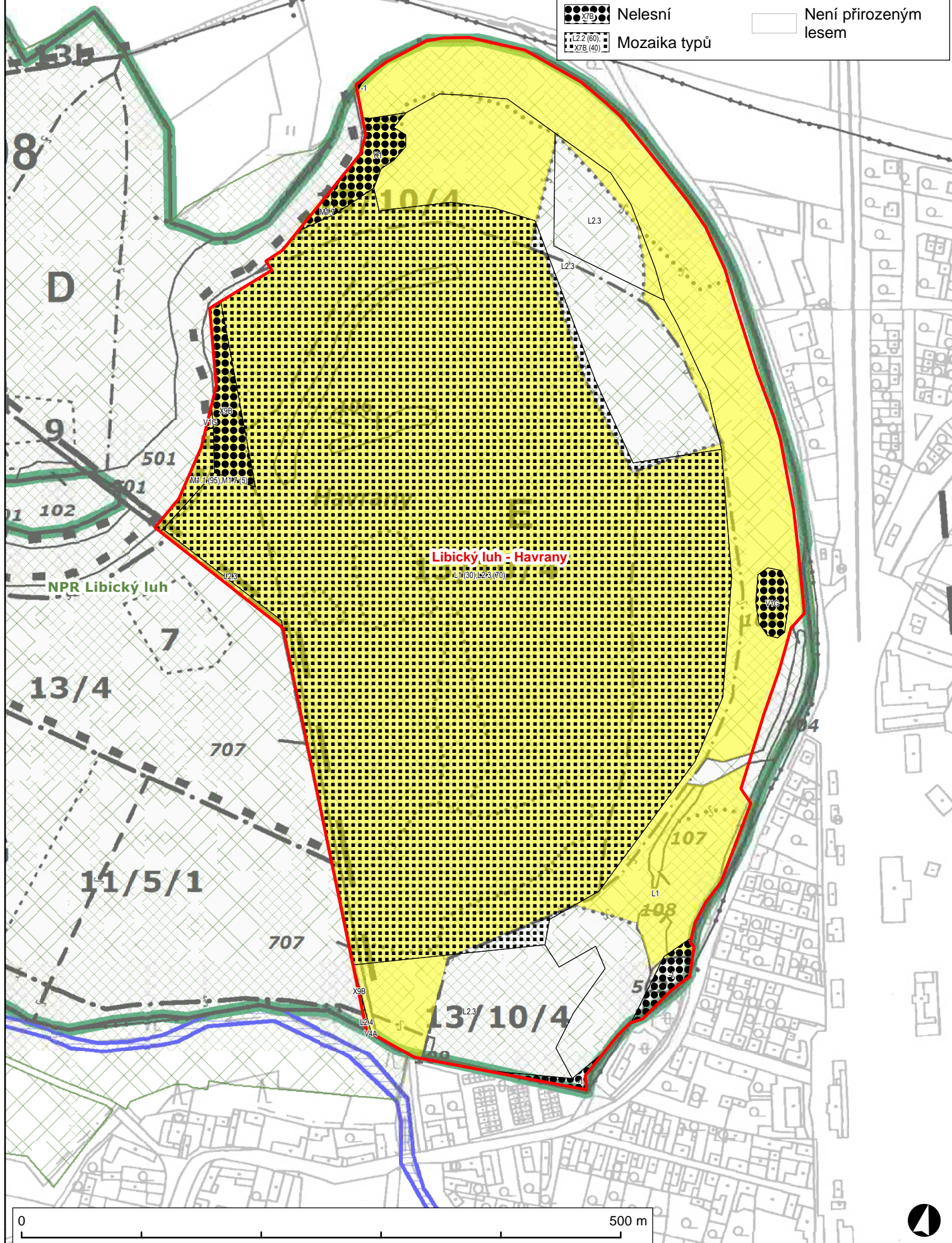
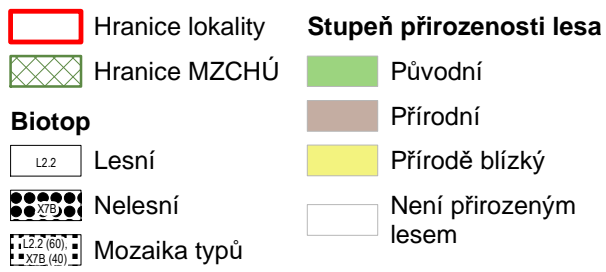

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Libický luh – Havrany 902
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Brandýs nad Labem
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	30,80
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Libický luh – Havrany a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 21. října 2008.
Cíl ochrany dle plánu péče:	<ul style="list-style-type: none"> • Zvýšení prostorové a věkové diverzity lesních porostů, s důrazem na zvýšení podílu vzácných a ustupujících dřevin přirozené druhové skladby (jilm vaz, topol černý apod.). Zvýšení podílu stojící i ležící tlející dřevní hmoty v porostech. Postupná likvidace geograficky a stanovištně nepůvodních druhů dřevin, s výjimkou hybridních topolů, na něž jsou vázány populace silně ohroženého kruštíku polabského. • Zachování složky biodiverzity území vázané na vodní plochy slepých a mrtvých ramen a tůní různého charakteru a stáří, které v minulosti přirozeně vznikaly činnostmi neregulovaného toku Labe.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	<p>NPR Libický luh je součástí komplexu lužního lesa v poříční nivě Labe před soutokem s Cidlinou, mezi obcemi Libice nad Cidlinou a Velký Osek. Vegetace lokality je převážně tvořena lesní porosty charakteru tvrdého luhu, fragmentálně se objevují prvky měkkého luhu.</p> <p>Minimální nadmořská výška zájmového území činí 188 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 189 m. Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do celku Středolabská tabule, podcelku Nymburská kotlina, okrsku Středolabská niva. Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území do teplé oblasti T2. Geologickým podkladem jsou převážně nezpevněné nivní sedimenty - hlíny, písky a šterky – fluvialního původu, holocénního stáří. (Česká geologická služba, geologická mapa 1:50 000, on-line). Půdy jsou tvořeny mocnými fluvizeměmi a výplněmi mrtvých labských ramen. Převládají fluvizemě glejové, ve sníženinách gleje a v polozazemněných ramenech mokřadní půdy – hnilokaly a sapropely (Ložek et al. 2005).</p> <p>Samovolnému vývoji jsou ponechány přirozené lesní porosty tvořené společenstvy tvrdých a měkkých luhů nížinných řek, dubohabřin a mokřadních olšin.</p>
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L2.3 - Tvrdé luhy nížinných řek	18,53
L1 - Mokřadní olšiny	11,29

Lokalita: **Libický luh - Havrany**

Rozloha: 30,8 ha

Etapa: **S**

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Lichnice - Hedvíkovská a Lovětínská rokle 6134
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Železné hory
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Nasavrky
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	85,03
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokalit Hedvíkovská a Lovětínská rokle a jejich ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 27. února 2007.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Zachování anebo obnova přirozených lesních ekosystémů, v nichž prostorová struktura, dynamika a dřevinná skladba odpovídají stanovištním poměrům, tzn. potenciální přirozené vegetaci, včetně všech vývojových stadií životního cyklu pralesa (ponechání ekosystémů samovolnému vývoji).
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	<p>NPR Lichnice se nachází na hlavním hřebeni Železných hor, severovýchodně a východně od města Třemošnice. Vegetace lokality je tvořena převážně společenstvy bučin, suťových lesů a jasanovo-olšových luhů.</p> <p>Minimální nadmořská výška zájmového území činí 352 m, nejvyšší nadmořská výška pak činí 520 m.</p> <p>Podle systému geomorfologického členění ČR (Demek et al. 1987) spadá území do podcelku Sečská vrchovina, okrsku Kameničská vrchovina. Území národní přírodní rezervace je geomorfologicky nejvýraznější částí hlavního hřebene Železných hor</p> <p>Dle Quittovy klimatické klasifikace (1971, viz též Tolasz et al. 2007) náleží území do mírně teplé oblasti MW10. Geologické podloží tvoří migmatit, granodiorit, pararula a amfibolit. Nejčastějším půdním typem jsou kambizemě v různých varietách a rankery, v okolí potoka pak fluvizemě.</p> <p>K hlavním vegetačním jednotkám území patří květnaté bučiny as. <i>Dentario enneaphylli-Fagetum</i>, s dominantní dřevinou bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>) a s charakteristickými druhy, jako samorostlík klasnatý (<i>Actaea spicata</i>) a bukovník kaprad'ovitý (<i>Gymnocarpium dryopteris</i>). Dále se vyskytují kyselé bučiny as. <i>Luzulo-Fagetum</i>, v bylinném patru s druhy jako jsou bika bělavá (<i>Luzula luzuloides</i>) a metlička křivolaká (<i>Avenella flexuosa</i>) a reliktní bory spol. <i>Pinus sylvestris</i> – <i>Festuca cinerea</i>, které se vyskytují na skalních výstupech a hranách údolí. Na svazích roklí se pak často vyskytují suťové lesy as. <i>Aceri- Carpinetum</i> a <i>Mercuriali-Fraxinetum</i> s typickými druhy, jako je svízel lesní (<i>Galium sylvaticum</i>), kapradina laločnatá (<i>Polystichum aculeatum</i>), hrachor jarní (<i>Lathyrus vernus</i>) a jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>).</p> <p>Území slouží k ochraně přirozených lesních ekosystémů bučin, suťových lesů, suchých borů a mokřadních olšin</p>
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.1 - Květnaté bučiny	6,68
L5.4 - Acidofilní bučiny	23,19
L4 - Suťové lesy	19,70
L2.2 - Údolní jasanovo-olšové luhy	1,98

Lokalita: **Lichnice - Hedvíkovská a Lovětínská rokle**

Rozloha: 85,03 ha

Etapa: **S**

 Hranice lokality

 Hranice MZCHÚ

Biotop

 L2.2 Lesní

 Nelesní

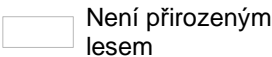
 Mozaika typů

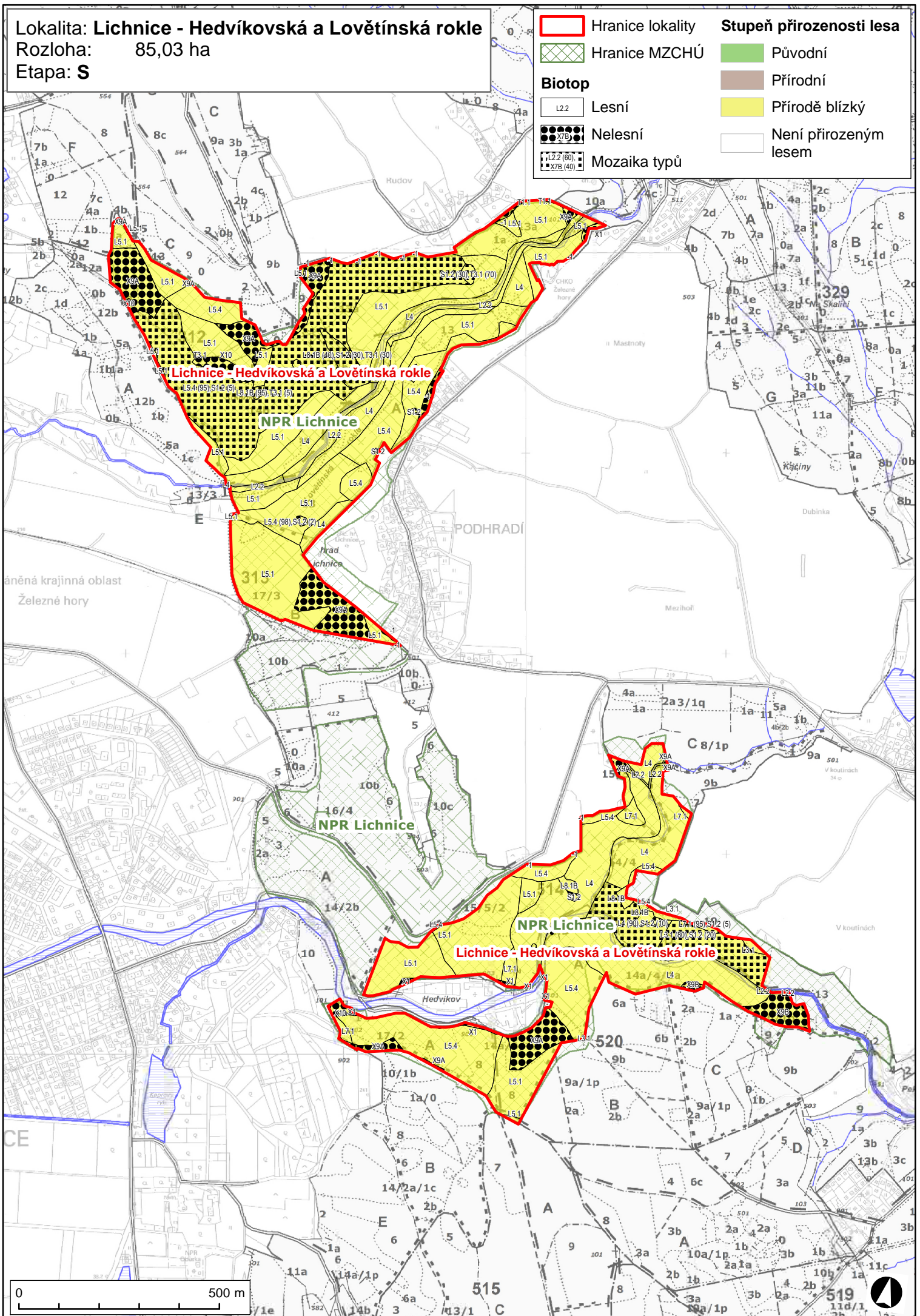
Stupeň přirozenosti lesa

 Původní

 Přírodní

 Přírodě blízký

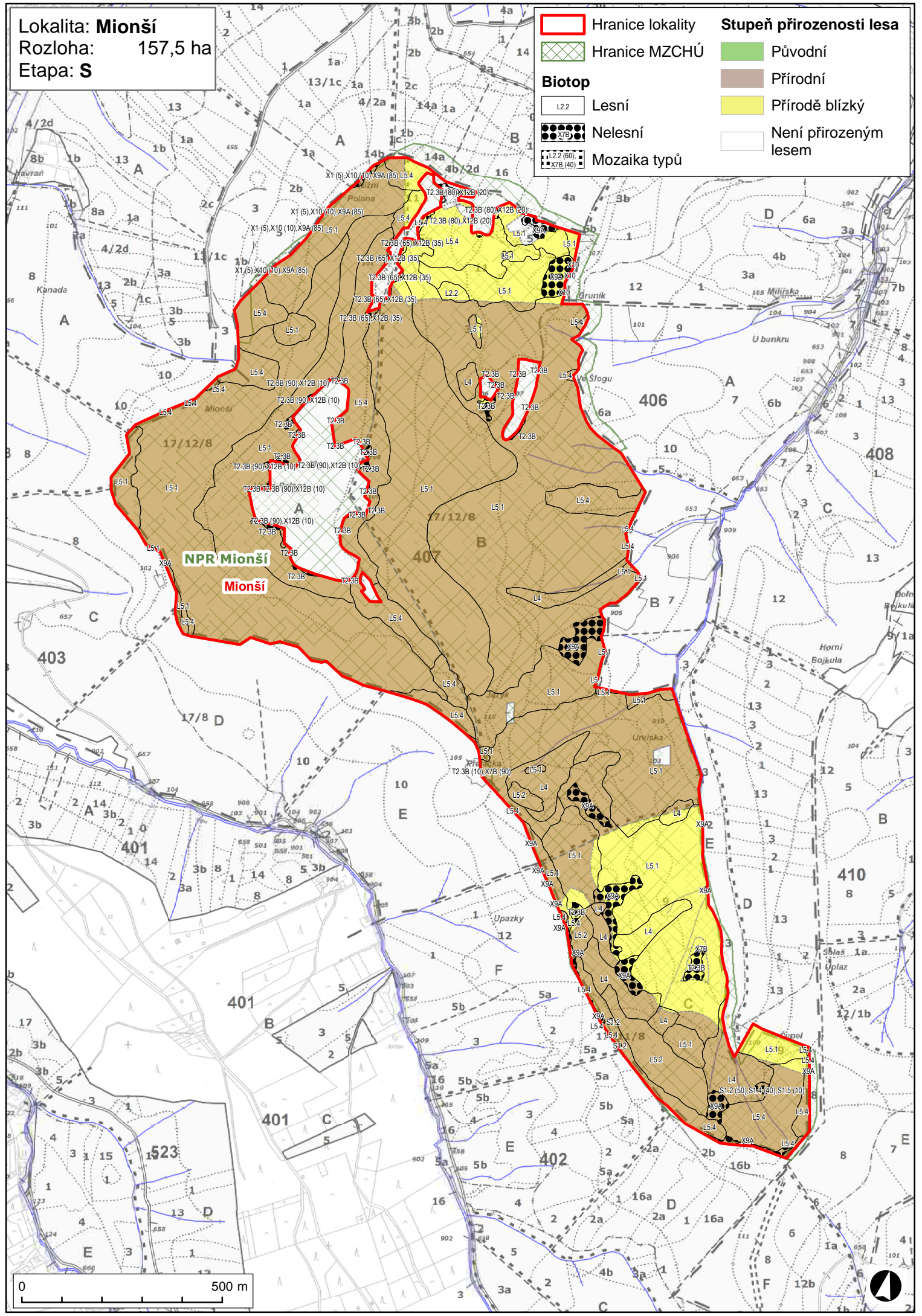
 Není přirozeným lesem

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Mionší 244
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Beskydy
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Jablunkov
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	157,50
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Mionší a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 16. listopadu 2017
Cíl ochrany dle plánu péče:	Dlouhodobým cílem péče o NPR Mionší je v celé šíři umožnit přirozené procesy v jedinečném lesním ekosystému. Tomuto cíli nejlépe odpovídá ponechání lesního společenstva samovolnému vývoji s maximální dosažitelnou eliminací primárních (těžba dřeva, resp. selekce stromů apod.) i sekundárních (nadměrné stavy zvěře apod.) antropických vlivů. Cílem péče je zároveň udržení či zvýšení biologické rozmanitosti na vybraných nelesních plochách formou pravidelné údržby vybraných polan.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	Celé území se nachází v lesní oblasti 40 - Moravskoslezské Beskydy (Plíva et Žlábek 1986). Biogeografická regionalizace: podprovincie karpatská, biogeografický region 3.10 - beskydský (Culek et al. 1995). NPR Mionší leží převážně na V svahu, na vrcholu a částečně na S a Z svazích kót Menší vrch - 883 m n. m. a Velká Polana - 893 m n. m. Výškové rozpětí celé NPR činí 620 - 950 m n. m. Geologické poměry rezervace jsou poměrně jednoduché. Celé území včetně blízkého okolí spadá do oblasti godulských pískovců, které místy dosahují mocnosti přes 1000 m (Musiol 1971). Jedná se o svrchnokřídové pískovce, které jsou v celém masivu Beskyd střídány vrstvami hrubších pískovců jistebnických. V těchto vrstvách (godulských i jistebnických) jsou vločky jílovitých břidlic. Uvedené vrstvy pak společně tvoří mohutné flyšové pásmo. Území náleží do chladné klimatické oblasti - CH7 (Quitt 1974). Jedná se o největší komplex přírodě blízkých jedlobukových porostů karpatského typu s klenem v České republice s mozaikou drobných zbytků lesních luk a pastvin (polan), pramenisky a skalkami, s bohatou faunou a flórou. Jádrovým územím NPR Mionší jsou porosty blízké svým druhovým složením a porostní výstavbou původním jedlobukovým karpatským pralesům. Charakter přírodě blízkých lesů dotvářejí mohutná torza stojících odumřelých stromů, zlomy a vývraty.
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.1 - Květnaté bučiny	118,69
L5.4 - Acidofilní bučiny	22,64
L4 - Suťové lesy	8,38
L5.2 - Horské klenové bučiny	3,43

Lokalita: **Mionší**
Rozloha: 157,5 ha
Etapa: **S**

	Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa	
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L2.2 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

NPR Mionší
Mionší

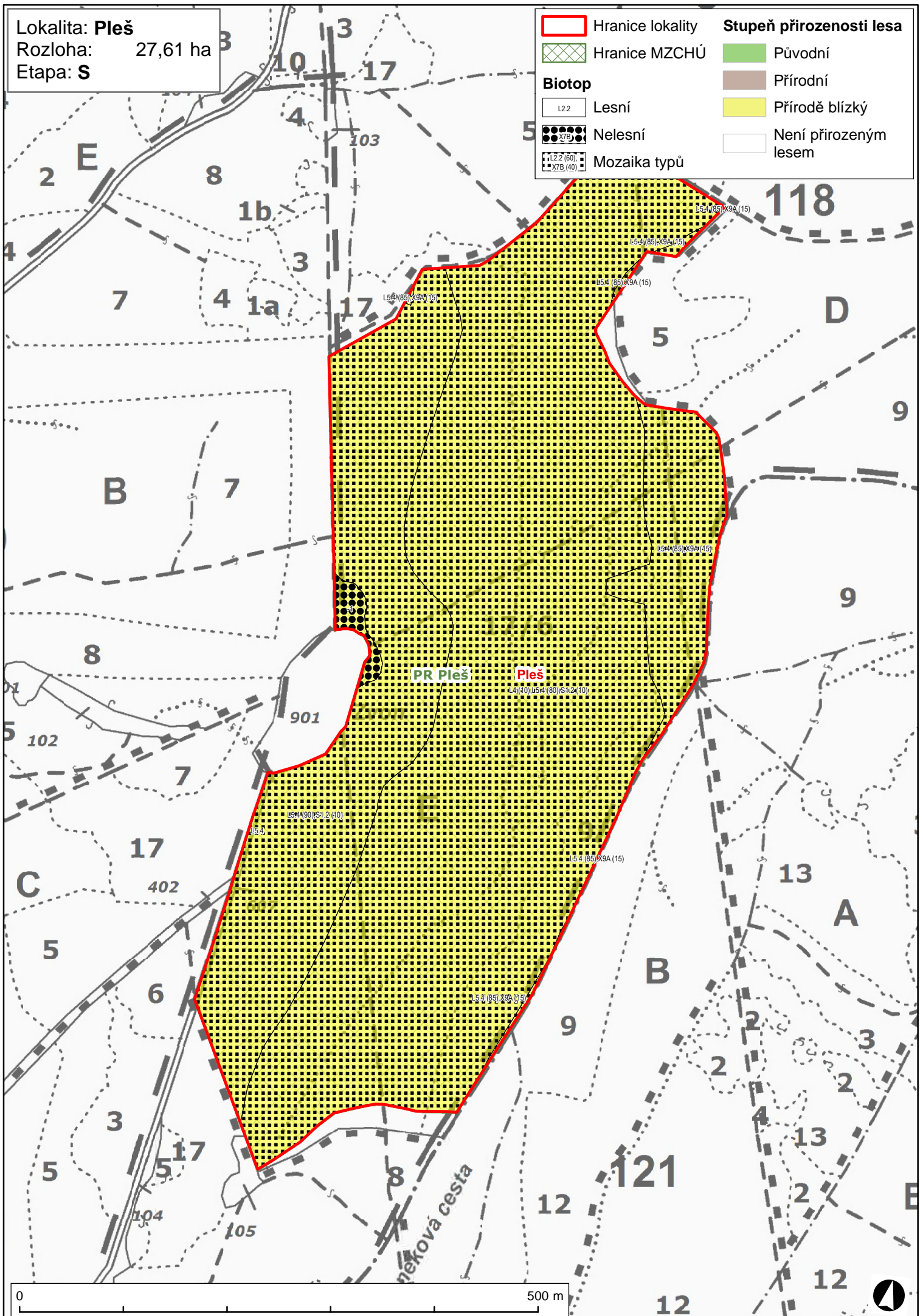
0 500 m

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Pleš 318
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Přírodní rezervace CHKO Český les
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Horšovský Týn
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	27,61
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Pleš a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 8. listopadu 2018
Cíl ochrany dle plánu péče:	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“ s velkým podílem tlejícího dřeva.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	PR spadá do geomorfologické oblasti Českoleské podsoustavy, podcelku Čerchovský les, okrsku Nemanická vrchovina. Geologický podklad tvoří převážně magmatitické ruly. V Nemanické vrchovině nalezneme zde rozsáhlé strukturně denudační hřbety s relikty zarovnaných povrchů a tvary vzniklými kryogenním zvětráváním. Významnými prvky jsou Zvon, Zvonec a Medvědí hory. Příkré východní svahy spadají do široké tektonické sníženiny, kterou protéká horní tok Radbuzy. Lokalita leží v povodí Slatinského potoka, jež je levostranným přítokem Radbuzy. Území PR spadá do okrsku mírně teplého, velmi vlhkého, vrchovinného – B 10. Předmětem ochrany i určujícím sůvodem pro ponechání území samovolnému vývoji jsou přírodě blízká společenstva horského bukového pralesa, suťové javořiny a svahové bučiny typické pro Český les.
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.4 - Acidofilní bučiny	22,72
S1.2 - Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	2,54
L4 - Suťové lesy	1,85

Lokalita: **Pleš**
Rozloha: 27,61 ha
Etapa: **S**

 Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa
 Hranice MZCHÚ	 Původní
Biotop	 Přírodní
 L2.2 Lesní	 Přírodě blízký
 Nelesní	 Není přirozeným lesem
 Mozaika typů	

0 500 m

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Rašeliniště Jizery 366
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace CHKO Jizerské hory
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Frýdlant v Čechách
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	101,92
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Rašeliniště Jizery a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 27. listopadu 2019.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Rašeliniště Jizery představuje rozsáhlý komplex rašelinných biotopů, historicky jen málo dotčený lidskou činností a proto je zde žádoucí maximální podpora samořídících procesů s omezením zásahů na nezbytná regulační opatření. Tato opatření mají zejména rekuperační charakter, tj. jejich účelem je eliminovat nevhodné předchozí vstupy.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	Území se nachází v přírodní lesní oblasti č. 21 – Jizerské hory a Ještěd (Plíva et al. 1986). Dle biogeografické regionalizace se území nachází v Hercynské podprovincii, bioregion 1.67 – Jizerskohorský (Culek et al. 1996). NPR je situována v širokém údolí horní Jizery, protékající mezi Vysokým a Středním jizerským hřbetem. Nadmořská výška území se pohybuje od 805 m při výtoku Jizery na jižní hranici území po 873 m na severu při jižním úpatí Smrku. Horninové podloží tvoří výrazně porfyrická, středně zrnitá žula až granodiorit krkonošskojizerského žulového plutonu, stratigraficky řazená do svrchního karbonu (Chaloupský 1989). Na většině území je žulové podloží překryto kvarténními sedimenty – rašelinou a písčítými štěrky. Rašelina je většinou vrchovištního typu, v dolní části území mnohdy typu přechodného. Jde však již o velmi starou rašelinu, která dále nepřirůstá, vysychá a zvolna podléhá mineralizaci. Území náleží do chladné klimatické oblasti – CH4 (Quitt 1971). Lesní porosty tvoří staré smrčiny přírodního charakteru s různým stupněm obnovy, při Jizeře též specifický biotop nivních (zaplavovaných) smrčin heterogenní struktury s hodnotným původním genofondem smrku. Lokalitu tvoří i porosty vrchovištní kleče, zpravidla zapojené a vysoké, místy s roztroušeným smrkem, okrajově i s břízou karpatskou, zčásti pronikají do nivních poloh u Jizery (zde i s jalovcem obecným nízkým) a otevřená vrchoviště.
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L9.2A - Rašelinné smrčiny	42,66
R3.2 - Vrchoviště s klečí (Pinus mugo)	28,15
R2.3 - Přechodová rašeliniště	12,25
L9.1 - Horské třtinové smrčiny	7,88
R3.1 - Otevřená vrchoviště	5,34

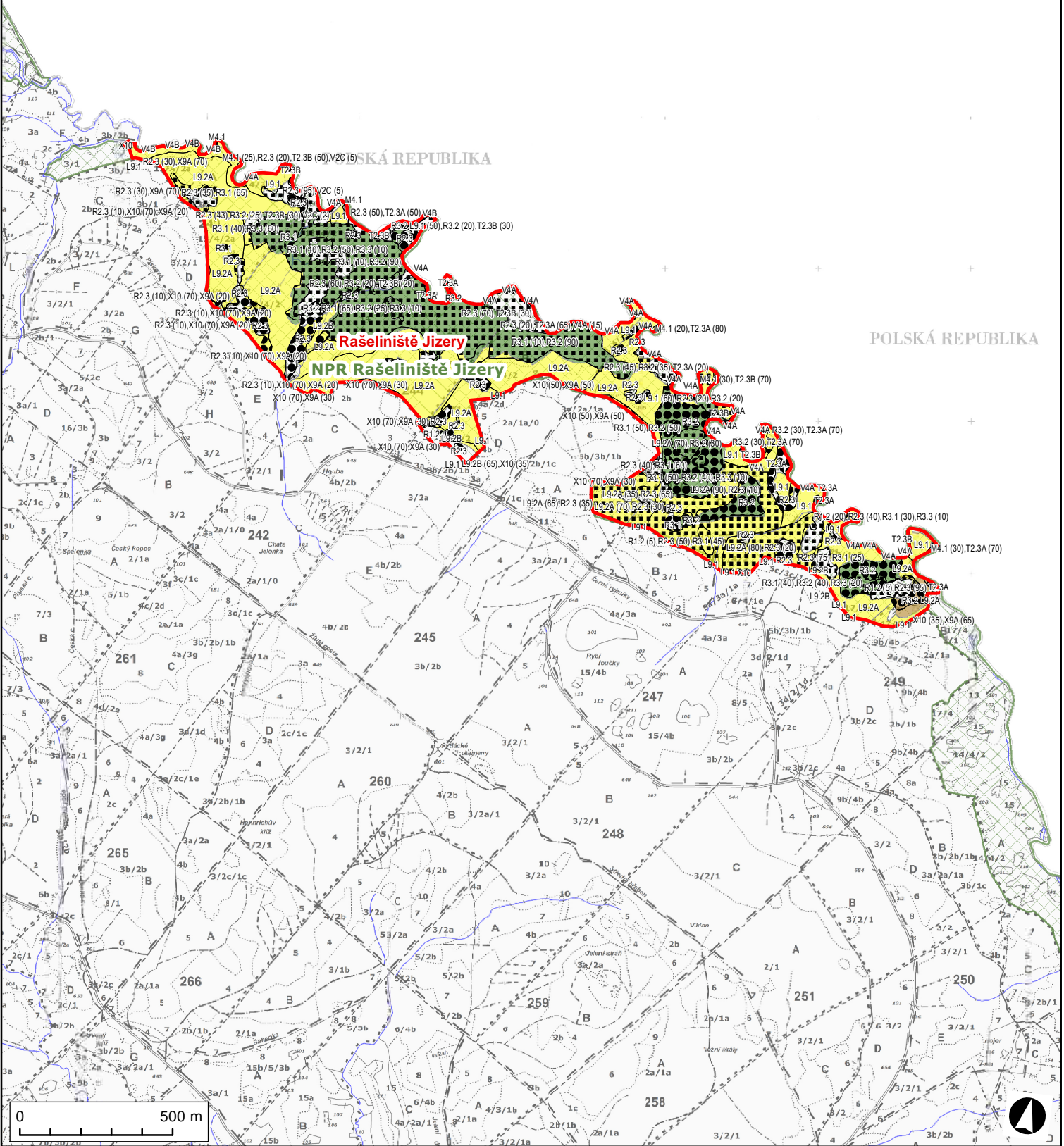
Lokalita: **Rašeliniště Jizery**

Rozloha: 101,92 ha

Etapa: **S**

	Hranice lokality		Stupeň přirozenosti lesa
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L2.2 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

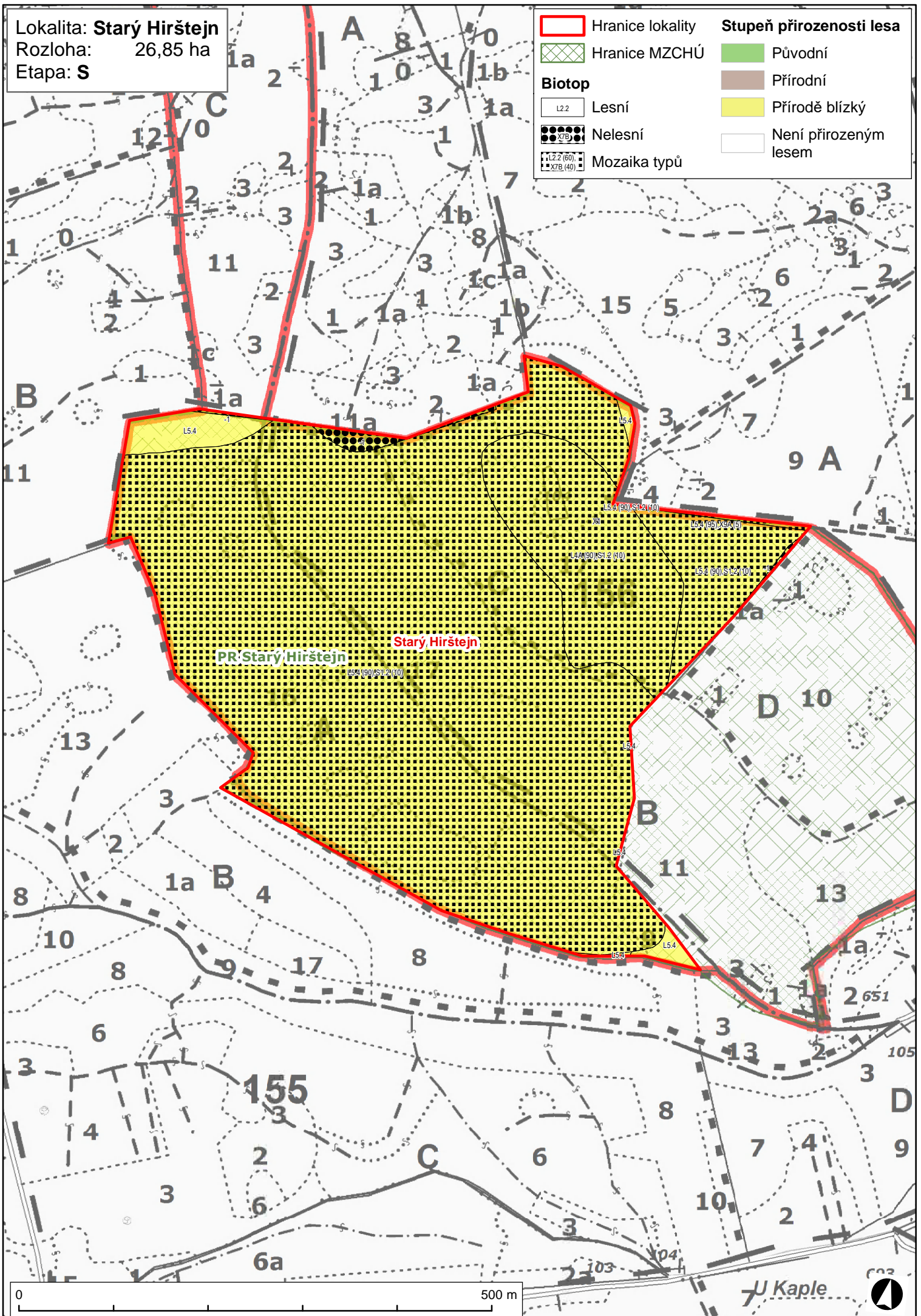
POLSKÁ REPUBLIKA

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Starý Hirštejn 409
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Přírodní rezervace CHKO Český les
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LS Horšovský Týn
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	26,85
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Pleš a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 8. listopadu 2018.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Samovolný vývoj ve vybraných lesních porostech. V porostech s nepřírozně zvýšenou příměsí či převahou smrku postupně snižovat jeho zastoupení – dosažení přírodě blízké skladby. Postupně i v těchto porostech přechod k samovolnému vývoji. Udržení stavů spárkaté zvěře ve stavech umožňující obnovu lesa v přírodě blízké druhové skladbě
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	Území reprezentuje Autochtonní smíšené lesní porosty na balvanité suti, které jsou významným prvkem regionálního územního systému ekologické stability a typická rostlinná a živočišná společenstva vázaná na přirozené horské lesy. PR Starý Hirštejn se nachází asi 25 km jihozápadně od obce Pivoň ve vrcholové části vrchu Starý Hirštejn v nadmořské výšce 755-878 m. Zeměpisné souřadnice přibližného středu rezervace jsou 49°28'N, 12°43'E. Území přírodní rezervace tvoří výrazný kuželovitý suk v západní části krátkého strukturálního hřbetu s příkřejšími jižními svahy. Jeho podkladem jsou cordieritické migmatitické ruly. Na hřbetu jsou četné tvary zvětrávání a odnosu ruly – izolované skály, skalní hradby, mrazové sruby, balvanové proudy, kamenná moře. Vrcholem prochází hlavní evropské rozvodí Labe - Dunaj. Severovýchodní část rezervace je odvodňována potokem Pivoňkou do Severního moře, jihozápadní část Nemanickým potokem do Černého moře. Na pevných výchozech rul a sutích vznikly převážně rankery – ranker typický (kambizemní) s menšími plochami litozemí. Hlubší profily reprezentují zástupci podskupiny podzolových půd – kryptopodzoly (kryptopodzol rankrový). PR spadá do geomorfologické oblasti Českoleské podsoustavy, podcelku Čerchovský les, okrsku Haltravská hornatina. Území PR spadá do chladné klimatické oblasti CH7 (QUITT 1971).
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L5.4 - Acidofilní bučiny	21,15
L4A - Suťové lesy, typické a zachovalé porosty	2,89
S1.2 - Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	2,59

Lokalita: **Starý Hirštejn**
Rozloha: 26,85 ha
Etapa: **S**

	Hranice lokality	Stupeň přirozenosti lesa	
	Hranice MZCHÚ		Původní
Biotop			Přírodní
	L22 Lesní		Přírodě blízký
	Nelesní		Není přirozeným lesem
	Mozaika typů		

Základní údaje	
Název lokality (území): Kód lokality:	Ve Studeném 491
Kategorie MZCHU: Příslušnost k VZCHÚ:	Národní přírodní rezervace
Organizační jednotka Lesy ČR, s.p	LZ Konopiště
Uhrnná rozloha [ha] lesa ponechaná samovolnému vývoji:	32,6
Étapa:	S - Dohoda o vymezení lokality Ve Studeném a jejím ponechání samovolnému vývoji byla podepsána 6. března 2009.
Cíl ochrany dle plánu péče:	Ekosystém ponechaný samovolnému vývoji a odpovídající stupni přirozenosti „les přírodní“.
Základní charakteristika a důvody pro ponechání samovolnému vývoji:	Předmětem ochrany v NPR Ve Studeném jsou přirozené lesní porosty, tvořené přírodními společenstvy bučin a suťových lesů, včetně vzácných a ohrožených druhů rostlin a živočichů, zejména měkkýšů a saprotrofních hub; typy přírodních stanovišť a druhy, pro které byla jiným právním předpisem vyhlášena EVL Posázavské bučiny a které se nacházejí na území NPR. Rezervace se rozkládá na levém břehu sázavského meandru a na severním úbočí Spáleného vrchu, zhruba 2 km západně od města Sázava. Na základě geomorfologického členění ČSR, náleží zájmové území do okrsku Divišovská vrchovina (Demek 1987, Demek & Mackovčín 2006). Podloží je z převážné části tvořeno paleovulkanity, a to hlavně benešovskými granodiority, pouze ve východní části biotitickými rulami a v západní části metabazity. Dle klimatické regionalizace (Quitt 1971) leží lokalita v mírně teplé klimatické oblasti MT11. Větší část zájmového území reprezentují květnaté bučiny svazu <i>Fagion sylvaticae</i> , biotop L5.1 Květnaté bučiny. Na nejstrmějších a kamenitých místech a v hluboce zaříznutých roklinách přecházejí květnaté bučiny ve svaz <i>Tilio-Acerion</i> , biotop L4 Suťové lesy. Pouze okrajově, v horní části svahu jihovýchodní části chráněného území se vyskytuje svaz <i>Luzulo-Fagion sylvaticae</i> , asociace <i>Luzulo-Fagetum</i> , biotop L5.4 Acidofilní bučiny. Svaz <i>Carpinion</i> , biotop L3.1 Hercynské dubohabřiny.
Zastoupení nejvýznamnějších biotopů [ha]:	
L4 - Suťové lesy	15,96
L5.1 - Květnaté bučiny	15,12

Lokalita: **Ve Studeném**
 Rozloha: 32,6 ha
 Etapa: **S**

 Hranice lokality

 Hranice MZCHÚ

Biotop

 L2.2

 Nelesní

 Mozaika typů

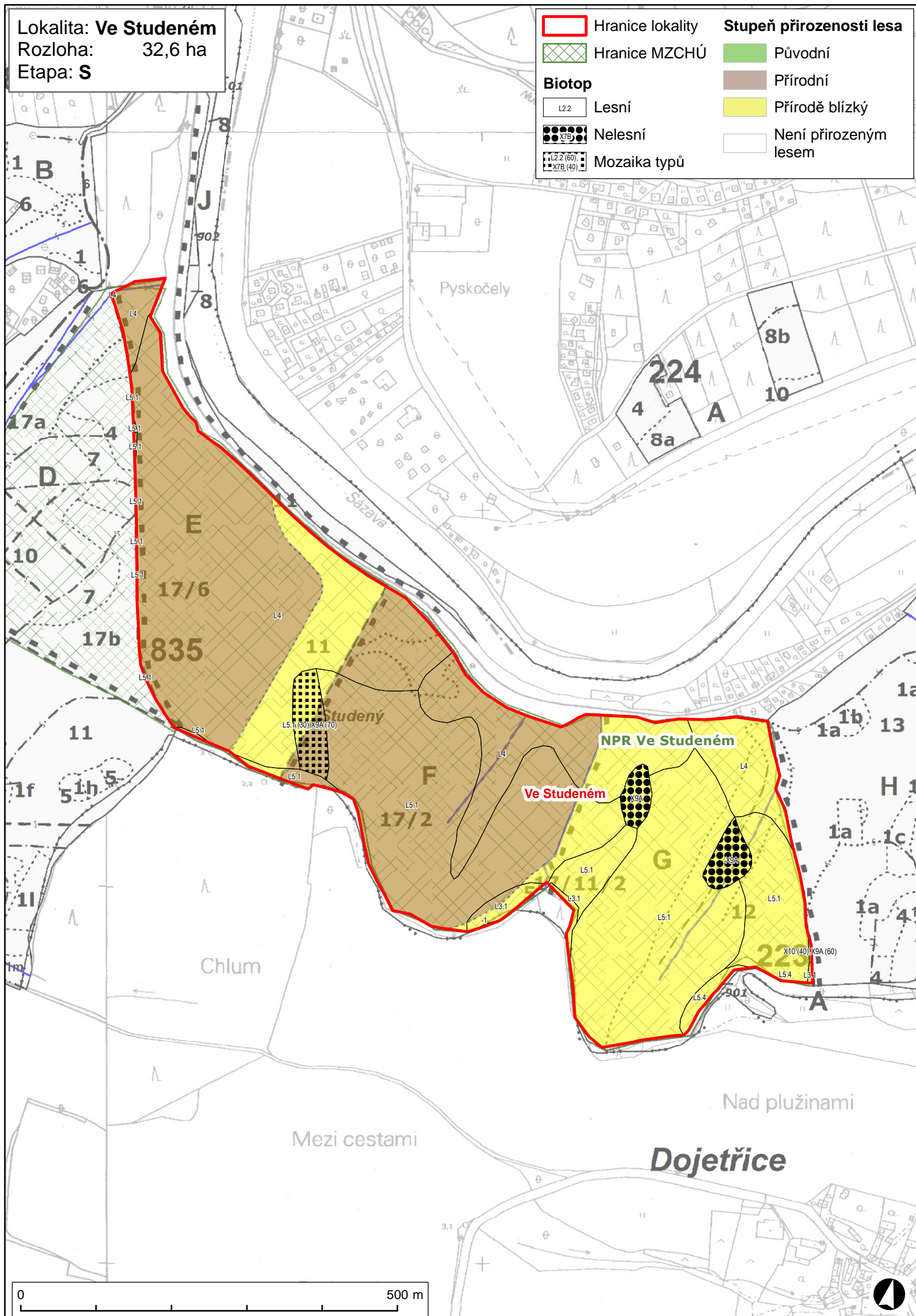
Stupeň přirozenosti lesa

 Původní

 Přírodní

 Přírodě blízký

 Není přirozeným lesem

0 500 m

